

DL. Ingelse

5625 SN Eindhoven 15-8-80
Korfakker 7

Beste Torengezeten.

Hierbij bied ik u een verslag van de SGS-Tour maar Schotland aan. Hoewel in deze beschouwingen mijn eigen impressies zijn weergegeven, hoop ik dat één en ander voldoende aanknopingspunten biedt ook uw Tour magistraat te beleven!

Het lijkt me een goede gedachte om - zoals te doen gebruikelijk - medio November een Tour-reunie te houden waar o.a. foto's kunnen worden uitgewisseld en eveneens filmpjes vertoond. Ik denk hierbij aan het clubhuis van ACC. Kan ik Rob Dukker en Loes Stalldamm mogen vragen deze bijeenkomst te willen voorbereiden?

In de algemene Touropot bevindt zich nog een bedrag van ca. fl. 350. Dit betreft een bedrag van ca. fl. 8,- per persoon. Voorgesteld wordt het gehalte bedrag in storten in het Wapenfonds. Dat spaart mij veel werk. Hopelijk gaat een ieder met dit voorstel accoord.

Beste gezeten en namens de Tourencommissie veel dank voor uw medewerking ook deze Tour weer tot een succes te maken

T.A.T.

Dripgellee

"A Hundred Thousand Welcomes"

Inleiding

Dit magt wellicht een beetje vreemd aanhef zijn voor een verslag van een SGS-cricket tour maar aangezien deze woorden te lezen zijn op bijwel ieder naam bordje van de Schotse dorpen en stadjes, leek ons deze titel ter Toepasselijk. En dat te meer ook omdat iedereen in Schotland hun uiterste best hebben gedaan ons, niet alleen welkom te heten, maar tevens alles in het werk te stellen ons verblijf in Edinburgh te aangenaam mogelijk te maken. Daarvoor zijn wij vooral veel dank verschuldigd aan de heren Brian Adair en Robin Promtee die, namens de XL-club (Scottish District), voor een prima organisatie hadden gezorgd.

Het SGS gezelschap, dat van 20 t/m 27 juli aan de tour naar Schotland deelnam, bestond uit liefst 51 personen. W.o. 23 potentiële spelers, 2 belangstellende, niet spelende leden, 2 scheidsrechters, 16 dames en 8 min of meer volwassen kinderen. Voor zover wij konden magaen is dit het grootste gezelschap dat ooit met onze club op reis is gegaan. Liefst 17 auto's waren daarbij beschikbaar. Die overweldigende belangstelling moet toegeschreven worden aan het feit dat Schotland voor vele onder ons nog onbekend gebied was. Dat gold niet alleen het landschappelijk schoon maar uiteraard tevens het feit waarop het cricket spel aldaar wordt bedreven. Bijgevolg de heft van de tourism verbleef

Na afloop van de officiële Tour nog een aantal dagen in de Hooglanden of daaromtrent. Ons Kwam Ter ore dat iedereen tenslotte veilig hun haardsteden weer hadden bereikt, daarbij met genoegen en trotsheid terugkijkend op dit misschapje!

Terugkomen op het feestelijke cricket gebouwen kan worden gesteld dat de opstellingen van onze teams reeds in het programma boekje bekend waren gemaakt. Daarin was door de Tour/Officiële commissie zoveel mogelijk rekening gehouden met de vermoedelijke sterke van onze tegenstanders. Onze eigen team werden ditmaal gevuld met een zevental "jongere" kraeniers die alle - als lid van SGS - hun eerste Tour beleefd hadden enkel uitzondering ma zijn zij jammer genoeg niet helemaal uit de grondverf gekomen totaál misschien te veel rusti worden gegeven van de "ouderen" (Fifty-and Sixty Club). Onthanks hun grote toureraring en spelroutine konden zij de taken niet vullen. Dat was jammer en als dan nog vermeld wordt dat een drietal doelmanen door blessures niet op volle kracht konden spelen o.g. vroegijdig gehad uitgeschakeld werden, dan zijn daarmode de matige resultaten, dacht ik, wel verklarend. Van de 5 wedstrijden werden er 2 thuisuitschots verloren, 2 maal werd een draw bevochten en een partij verregende. Dit laatste brengt ons op de weersomstandigheden tijdens deze Tour. Welnu; dat viel allemaal goed mee en ook wat dat betreft hebben onze gesloten hun best gedaan!

Voor hen die geïnteresseerd zijn in cijfermatig cricket:

De gezamenlijke Tegenstanders scoorden 739 runs voor het verlies van 21 wickets. SGS stelde daar tegenover 410 punten voor het verlies van 35 scalpen. Deze drie cijfers spreken boekdelen. "Houw wat batmen en bowlers bereikt (en dan spreken we nog niet eens van het veldwerk) waarom we duidelijk de minderem. Wally van Weelde mag dan destijds gesteld hebben dat SGS "Steeds Gezellig Samen" zou betrekken maar vooral aanze jongere leden verlangen daarnaast meer en wel "Steeds Goed Spelen"! Als wij in de Toekomst daar willen gaan met het deel nemen aan drie- of vier landen Turnooien, gegarneerd met enkele friendly games, dan zal met het Samensellen van de Teams hiermede Tevreden rekening moeten worden gehouden. De Turncommisie is zich reeds aan 't beraden. Maar ook de jongere generatie S.G.S.-ers kan een steentje bijdragen door bij hun leeftijdsgenoten belangstelling te kweken om aan een SGS-Tour deel te nemen. Wij ouderen zijn zeer geneeg om te begrijpen en te aanvaarden (hoewel soms moeilijk mocht) dat onze actieve Turnperiode nouw achter de rug is. Wij dienen plaats te maken voor onze "veertigers". Volgend jaar zal het vier-landen Turnooi te Viborg in Noord-Jutland worden gehouden. Laten we hopen dat SGS daar gezellig maar vooral goed spelend aanwezig zal zijn.

En dan nu, na deze wat lang uitgevallen inleiding, het eigenlijke Turnverslag dat, zoals gebruikelijk, in dagboekvorm wordt gegoten.

De Tour van Dag tot Dag.20-27 juli 1980Zondag 20 juli

Op deze, door stormgens verstoerde, dag verzamelden 47 van de 51 deelnemers zich in de Europoort Rotterdam waar de inscheping op de North Sea Ferries gigant "Norwind" moeiteloos plaats vond. Aan boord heersde al ras een gezellige stemming en met het voorwoord van Zoetemelk en Kuiper voor ogen, was SGS stellig van plan om ook in Schotland de Nederlandse driekleur fier wapperend te houden. Voor Nol Phijffer zat dat er aanvankelijk niet zo erg in daar hij op de eerste dag van de vierdaagse zijn been in de krenkels had gelopen met het doel een paar flessen champagne te verdienen ... Een leuke weddenschap; dat wel! Toch voor het echtpaar Deniz Ebeling scheen dat grote gewappt niet te zijn weggelegd; de afstand Enschede - Europoort was aanzienlijk groter dan zij dachten! Misschien voor het losgieten van de trossen reed hun Mimi Estate echter de dikke buik van het schip binnent, daarmee ons gezelschap compleet makend. Het echtpaar Grondhout was reeds in Schotland en Ducc Omm en zijn goede zondes een dag later volgden!

De avond aan boord werd doorgebracht met whisky, gin en gokautomaten. De nacht was rustiekend; de buiten lucht ook maar sommigen konden de slaap niet vatten wegens een redelijk woelige zee. Hoe dan ook: de eerste stap van deze Schotse Tour was gezet!

Maandag 21 juli

's-Morgens in alle vroegte met "morning Tea" uit onzo hutten geklopt. De nachtelijke wind had alle wolken het Zwek doen uitschieten en een stralend blauwe hemel lachte ons breed toe. Maar om bestje dringen bij het ontbijt (English or Continental), konden we tegen achtern begonnen aan de ca. 380 km lange rit naar Edinburgh. Men had Konzo niet deze verschillende routes en een ieder genoot van het gevende, door de zon beschene landschap. Inderweg gelegenheid te over voor koffie- en lunch pauzes. Tussen 1600 en 1800 hrs was de gehele groep veilig in Edinburgh aangekomen; eerlijk verdeeld over de imposante Pollock Halls of Residence van de universiteit en het rustieke Ellersley House Hotel. Zij die in Raatsi genoemd établissement hun intrek hadden genomen, moesten zich tevreden stellen met kamers op de tweede verdieping alwaar men weldra op goed voé stond met aldaar werkende schilders en behangers. Niet helemaal bevredigend, wóórdēn wij, doch aanzienlijk beter dan het reis besproken Palace Hotel, dat in de steigers stond en gedeeltelijk door brand was geteisterd. Het was dus goed gezien om niet in te gaan op de eis dat alle kosten van to voren moesten worden voldaan! Jonge, jonge, wat had dat een stampai gegeven als we daar waren ingetrappt! Op deze plaats komt Henk van Weelde een woord van dank toe voor zijn, met succes bekroonde, pogingen om op korte termijn nog een ander hotel te vinden!

De bewoners van de Pollock Halls voelden zich spoedig thuis en zullen zeker geen spijt gehad hebben dit onderkomenn

Tot slot verkozen boven het, meer dan tweemaal zodanig, hotel.

5. Avonds om half acht gingen we allemaal naar de officiële opening van het Quadrangular Tournament. Op het plein voor de "City Chambers" werden we opgewacht door een "piper" in vol ornaat die dusdanige klanken uit zijn "doedel" blies dat de koude zillingen ons over de rug liepen! Natuurlijk vele bekendem uit Engeland, Schotland en Denemarken. De afgevaardigde van de "Major Provost" - wethouder van civiele zaken Mr. Macintosh - hield een gloedvolle speech --- and "Bids us a hundred thousands welcomes" in de prachtige zaal. Een speer vol begin dat overgōn werd met prima wittes en rode wijn. (Nee; geen whisky!). De vele lekkere hapjes deden ons de behoefte aan een "warme hap" niet verminderen en om ca. half vier verspreidde ons gezelschap - waarbij de Grondhouten zich immiddels had doen aangesloten - zich over vele eetgelegenheidem! Redelijk vroeg te beden als goede voorbereiding op de match tegen de Schotten.

Dinsdag 22 juli

Met behulp van het verstrekte kaartje was het veld van het George Watson's College aan de Myreside Road niet moeilijk te vinden. Een prachtig complex met fraai clubhuis etc. ook hier weer werkelijk goed mee. Het wicket was zacht en "green", niet bepaald een voordeel voor ons, van de mat oefnende cricketers. Daarom ging XL Club (Scottish Division) eerst batten. Ze deden dat op een zwaaiende Niek van Ruitem en een fel van de

pitch komende, Pramod Saxena lang niet overtuigend. In de eerste drie kwartier was SGSG volledig op top en als in die periode eens geen viev (!) redelijk gemakkelijke vangkansen waren gemist, dan had de stand bij de lunch wel eens heel wat gunstiger kunnen zijn dan de voor ons toch nog redelijke 130/4.

Captain Wilson, die 62 gelukkige punten maakte, (een Engelsman overigens) zei op een gegeven moment dat een nieuw inkommende batsman een Welshman was. Deze Davies maakt het overigens niet lang en toen zijn opvolger kwam aanwandelde, vroeg Skipper van Weelde --- "Who's that coming in? An Irishman?" Alles gekheid op een stumpsje --- Ma de lunch kwam dan een echte Schot aan de bat en wel in de persoon van Jimmy Brown. Tot 1973 was hij aanvoerder van Schotland (hij speelde liefst 85 mal voor zijn land) en ook nu mag een schitterende batsman, vooral van de back foot. Met square cuts en pulls gaf hij ons geen schijn van kans. Hij bleef met een buillante innings van 76 (9×4) mocht toen Wilson op 203/6 de innings sluiten. Behalve van Ruitem en Saxena had alleen Dom Groot voldoende snelheid om op deze zachte pitch met succes te kunnen opereren al mag niet worden vergeten dat ook Henk van Weelde "Steady" wierp. Magmaals - jammer dat deze fielders zo vaak steekjes lieten vallen. Ik ben overigens onbescheiden genoeg hier te vermelden dat ik "lekker" heb staan keepen.

Bijna drie uur voor 204 runs was zeker niet onredelijk mits we een goede start hadden hebben. Vergeet het maar want binnen een uur waren we 5 man kwijt voor 13 (derde) runs.

Dit was mi. niet alleen de verdienste van de openingsbowlers Lawrence en Reid die flink zwaaide en met "cutters" een geroutineerd gebruik maakten van de grasrijke "green" pitch. Ook de concentratie en de "ijzeren wil" te overleven ontbrak bij onze batsmen. Niemand van Ruiters geldt hier als uitzondering; hij hield als openingsbatter een half uur stand en bewees daarmee dat de snellere bowlers toch wel te bespelen waren.

Henk van Weerde en Saxemar vroegen voor enige verbetering doch helaas; toen zij ingespeeld raakten, moesten ook zij afhaken en stond het 55/7 met nog ruim een uur speeltijd te gaan. Aan winnen viel al lang niet meer te denken en zelfs een draw leek niet meer haalbaar toen slow leftarmer Jimmy Allam (vader杏old en Kemi) in vier ballen v. Diest en Dom Groot voor "ducks" insloeg. Dat was dus 55/8, met Henk v.d. Byl en ondertekende aan de wickets. Mog 48 minuten en 20' 1/6 overs voor de boeg, leek de draw helemaal onhaalbaar. Welnu, we hebben het niet kunnen halen maar het schudde maar 5 minuten!! Het was - in ieder geval voor ons batsmen - een fascinerend half uur met al die fielders op onze lippen. Helaas prikte Henk Tenslotte een, net wat hoger dan normaal opkomen, bal tussen de "reserve banden" rond het middel van very silly point --- en dat was dat! 73 all out! Captain van Weerde had, gepaard gaande met een zinderende speech, de gastheren een, in doos verpakt, SGS-schild aan. Zijn laatsje kreeg m.e. "pack it out" zullen wij nog vertellen, te pas en te onpas, herhalen! Als antwoord kregen wij - hoe kan het anders - kleine flesjes whisky cadeau!

Hei bleef Trouwens im hei volle paviljoen van Myreside nog lang heel gezellig, vooral toen ook de Denem im een steeds meer uitgelaten stemming geraakten na hun monsterzege op de (Engelse) XL club.

Maar ook later, toen we weer op onze diverse kamers waren teruggekeerd, ging de pret nog gestadig door. De daar veroedeleden aan boord gekochte dranken droegen daartoe in niet geringe mate bij!

Woensdag 23 juli

De Turnooi matches vonden deze dag in om om Perth, dat 60 Km. benoorden Edinburgh ligt, worden gespeeld. In twee kleine bussen werd een ieder verzorgd. Eerst de Denem en een aantal Schotter afgezet in Perth en wij daarna naar Glenalmond College, 10m 30km ten Westen van Perth.

Door hei regnachtige weer kon niet ten volle van de prachtige County side van Perthshire worden genoten. Het college-terrein lag er schitterend bij in een al even schitterende omgeving. één van onze dames, die er rond van uitkomt niet veel van cricket te weten, was heel ander de indruk van dit alles---- "Wat een prachtig terrein maar wat jammer dat van die Twee molshoppen"---- Zij doelde op de hooipies zaagsel die een attente groundsman bij voorbaat had aangebracht!! Dat zaagsel mocht overigens niet buiten want na kritische overs hield hei op met zachte regen. Van spelen tegen de XL club zou niets meer komen, de beslissing om de pot

maar af te gelasten was overigens manwelyks genomen of
het klaarde vrolijk op en de gehele middag bleef het redelijk
friai waer. De pitch tal acties was te mat zijn geweest om
veramwoed te kunnen spelen. Jammer!

De non-playing members van ons gezelschap maakten
die dag gretig gebruik van de gelegenheid om busreis te
maken. Inderdaad de moeite waard in deze omgeving maar de
chauffeur maakte er een "commerciële tour" van met bezoekjes
aan een glas/kristal fabriek, een pottery en aan een "Scottish
Woolen Shop" in het stadje Crieff. Daarlaatste bezoek was
voor de dames een "Knaller". Alle dames "vielen" voor de Tatami
Kilts, vesten, shawls, jumpers etc. etc. Ik weet niet of de
chauffeur proeven van de omzet kreeg. Indien ja! --- Dan
behoeft hij nu niet meer te werken!

bij een uur of vijf waren we terug op het collego-veld waar
iedereen ons niet gezicht bequette --- We dachten dat SGs
had gewonnen ----! Helaas dus verregend en daar de
chauffeur van hun bus met zijn collega in onze bus op stap
was geweest, dat er niets anders op dan om zo terugkamst
af te wachten --- en dat in een clubhuis waarin ma de
lunch niet, maar dan ook niets, te krijgen was! Toen
daarna de ontvangst in het riante clubhuis van de Perth
County C.C een regelrechte "afknapper" werd en er niets te
eten was, lagen we met angst en beven de terugrit per
bus tegemoet! ---- Maar wat hebben we een dolle, slappe
lach, niet gehad. Enkel Denen, waar onder Axel Morildt,
(als je hem een punt mits opzet, is bij precies een twintig)

waren in grootse vorm. Toen Axel ging zingen, kreeg hij
luidruchtig steun van Bram Dautz Ebeling die het "Daense"
lied "Röteflö" Kunstzinnig ten gehore bracht. Toen Axel
boven dien met Connny de Bruin een onverwachte Schotse
square dance uitvoerde (sindsdien heet hij "dubbolo Axel")
sloeg de stemming tot een waai hoogte punt. Zó hoog dat
de andere, achter ons zijnde, bus (gevuld met nette
en rustige mensen) ons ging inhalen om eens te kijken wat
er aan de hand was. Kortom: de stemming kon niet meer
slink en dat was maar goed ook want voor de helft van onze
equipage was het een verzoogende - en voor de andere een erg
dure dag, gezien de vele Texiedaanschaffingen van hun
wederhelftem! Maar, that's all in the game! Het zou overigens
bij deze ons regen dag blijven!

Donderdag 24 juli

Alweer de laaste dag van dit vier-landen Turnmooi. Als de Denen op het veld van de Merchiston Castle School te Edinburgh
van ons zouden winnen, zou zulks niemand verbazen gezien
hun geweldige sterke aanval, die ~~de~~ twee dagen te voren
de Engelsen voor onoplosbare problemen had gesteld en
de dag daarna bijna ook de Schotten had geveld.

Toen Wout Homig voor ons de Toss won en battum KOOS,
werden Amemar en v. Ruiters al dadelijk met die aanval
geconfronteerd. Carsten Mørkød (veel jaar nog aanvoerder
van All Denmark) in de, ietwat te jongelijc, Olesem

hadden in de beide voorgaande matches vrijwel unchangeerd
 gebowled en tegen SGS zetten zij deze "Two man show"
 onverdroten voort! Nick en Ame hielden zowaar een nuv stand
 en sprakkelden in die periode wel g puntjes bijeen. Olesen wierp
 12 overs, voordat er een run op hem werd gescoord! Toen Ame
 uitging, ging Nick of nog eens extra voorstaan. Hij zag
 Creutzberg en Phijffer, door Moesel met grote oppcutters,
 gebowled maar hield zelf braafstand tot bijna de laatste
 bal voor de lunch. Ma al hē Moesel geweld, man m.l.
 "Gme Axel" de bal over en ziet: Nick verliest zijn concentratie!
 uit! Gevangen op cover! met 9 runs in bijna twee minuten vond
 hij zelf dat hij de "Tijdrit" had gewonnen. Lunchstand 28/4.
 Na de herverdeling kwam er middels Rambaldo en v.d. Byl
 wat meer leven in de brouwerij; dit mede veroorzaakt door
 het feit dat Carsiem Moesel na 18 overs door zijn knie ging
 en zijn taak door de - akelig mankeurige - lefthander
 Bjerregärd lag overgenomen. Maar goed, er kwamen ten
 minste wat runs maar niet de tijdpause wees het scoringsbord
 slechts 108/9 aan. De innings op dat moment sluiten tot
 betekenen dat we de match niet handen gaven. Want en
 schijver dezes (laatsi genoemde inmiddels voorzien van
 een "Toernamensing") gingen na de thee welgemoed opnieuw
 op pad en mocht daar zeer snel kunnen van mijn Substitute
 Carel Creutzberg viel hē onvermijdbaar doch tenslotte
 op een totaal van 122. (Olesen: 36 overs, 18 maalens,
 36 runs en 4 wickets)

Het was van Wout goed gezien om, na de thee, nog wat

door te buiten want juist nu hadden de Dennen op de laatste bal van de laatsio over nog 2 runs nodig om te winnen. Dueo (thm) moest zijn aanloop, bowler, Axel slaat maar slaat mis en de draw is een feit. Spannender kan het niet! Dueo (5-48) had prima geworpen. Skipper Wout - die in Denemarken destijds een angst syndroom heeft achter gelaten - bowde één goede over --- De tweede was een kolfje maar de hand van Carsiem, die 22 runs op die zes ballen scoorde. Toen Carsiem uiting had hadden 52 uit 69/4. Wat een batsman! -- we mochten blij zijn dat hij maar met "één knie" kon battien. Zijn substituut zonnev had niet veel te doen want hij sloeg 10 boundaries. Werkelijk superbe! Toen Moizel eenmaal was verdwenen, tot en nog van alles in aandacht de rest van hun batting phalanx niet imponeerde. In de laatsio over was de spanning te slijden. Voor ons een goed einde van het toernooi!

Wij willen hier nog een aantal gedachten omtrent vastknopen. Kennelijk als reactie op het optreden van oud All England spelers en - county cracks in de teams van de XL-club, zijn de Dennen er toe overgegaan om enkele, redelijk jeugdige, top figuren in hun team op te nemen. Daar hebben we geenlei bezwaar tegen. Waar de Dennen zelf bezwaar tegen maken was het feit dat zowel Carsiem Moizel en Ochesem in hun team een te overgewicht zouden spelen, zo zelfs dat enige van hen, zowel met bowlen als battien in het geheel niet aan de top kunnen: ook deze laatsio categorie heeft zich financiële offers opgetoost aan deze toernooideelnemers.

Op deze categorie ligt speler die, wat capaciteit heeft, zent wel in het vier-landen Turnmooi thuis horst. Daarom om te overwinnen overtuigde achter o.i. in hun kamp en zult ten koste van de goede stemming in hun team. Wij leggen op deze punten met opzet enige nadruk, mede in verband met de, in ons inleiding meegelagde gedachten. Daarom bij Toekomstige SGS Turnen = to sterk mogelijke teams om spelen om te winnen maar --- dat moet en te minimaal ten koste van de goede geest in het team!

Latet we het verslag van het vierlanden Turnmooi - dat overigens voor de Tweede maal door de Schotter is genomen - besluiten met een wat vrolijker nota!

Bram Deniz en Molloy Mac Geertsema zaten in de zaal te kijken naar de Duitse pagina's ons totaal te overschrijden. De Merchant School was gevuld met Franse scholieren waarvan er één beleefd aan Bram vroeg: "Voulez vous m'expliquer ce jeu?" Bram: helemaal in spanning aangaande de spel situatie: "Pas à ce moment". --- Wat is nu het standpunt van deze situatie? Welnu: Molloy kon de conversatieve woord voor woord volgen! Niet zo slecht voor een Schot!

Overigens: op het slotfeest op Myreside voerde onze voorzitter op brillante wijze het woord. Hij schatte onze twijfel of SGS aan deze Turn van moesten deelnemen maar toen enkele weken geleden bleek dat de Schotter geen plannen hadden om Engeland binnen te vallen, heeft hij de gedachten aangaande een boycot gehad.

laten vallen. Gelukkig maar! In dit verband schiet mij een opmerking Te binnom, gemaakt door de ceremoniemeester op een Schotse avond in een hotel. Op zijn vraag of er Engelse in de zaal waren, gingens als antwoord vele vingers de lucht in. Na een ogenblik van het "Tollen der Kopper" kwam zijn commentaar ---- "Welcome to Civilisation". Dit was niet dan, wat het Quadriga tournament betreft maar --- om zo tour was hiermede nog niet beëindigd!

Vrijdag 25 juli

Op vrijdagmiddag speelden we m.e. in het landselijke Cupar - gelegen in de fraaie landsstreek Fife - een bijzonder plezierige match tegen een team van de plaatselijke club. Hun terrein was licht golpend en omgeven door bomen, struiken en imposante bloemborders. In de ochtend waren er zinschots gelegenheid die prachtige gedekte van Schotland wist nodig te laten kennen. Zo werd o.m. door vele golfminnende SCF-ers een bezoek gehaakt aan de bakermat van de golfsport --- St. Andrews.

Naar nu weer naar het cricket. Cupar CC Klapte in 36 overs 206 runs bij elkaar voor het verlies van slechts 3 wickets. Hun jonge Australische professional coach - one G.S. Ezzington - opende hun innings en ging niet eerder weg dan nadat hij een flinkende century had gescoord. Een zestal bowlers kon gemakkelijk van de batsmen krijgen. Het bleek later dat Ezzington daarna in ons land wilde komen werken. Vandaar dus deze demonstratie die overigens later werd gevolgd door

een nummerje tev geholyst wicketkappen! Ma oem moar dan voorzegelijke "high tea" (een complete koud maaltijd, met aardbeien en slagroom toe) voor alle aanwezigen, ging SG.S op het goede wicket zijn kans en wagen. Lieps! 6 man in de clubhuis cijfers maar alleen Saxonar neerde meer dan 20 runs. Met een stand achter van 89/8 lag ~~etters~~ toch de zoverste Mededeling in het verschiet! Maar Team Mam Bram Douz de zakken op imponeerde wijze in handen ("In his prime he must have been a very good player", was het oordeel van Umpire Bell) Samen met Louis de Bruin kwamen ze tot 112 runs. Toen gaf Louis niet opzettelijk zijn wicket weg (zijn oué) om Willem Egershuizen de kans te geven op deze Tour ook nog even te batten. Under veel spanning prikto Willem als laatste over tot een voor ons goed einde! Draw dus en weer eens een bewijs dat cricket ook zonder over-limits een heel fijn en spannend spelletje is!

De prettige spreuken zette zich in het clubhuis voort. Umpire Bell, die tevens voorzitter van Cupav CC was, тоонde zich schertsig met whisky. Henk van Weelde was als feestredenaar in topvorm. De manier waarop hij tijdens zijn speech achterdochtig een luid bellende Teleform leantwoordde 'brought the house down'! Gok hier vier keer niet door hem aangeboden SG.S schijdt in goede vader, hetzelfde geld voor de flexibele cricket poppetjes!

Tijdens dit ver gasteve verbleef werd bekend dat Clive Lloyd - de W. Indische kaptein - in de testmatch, evenals ik, een "Tom-ham-swing" had opgelopen. Dat was voor de

radio commentatoren van wie er één opmerkte = "For a man of his age it will take at least 10 days to recover" --- één van ons gezelschaps zei toen prompt "Nou Daan, dan dus niet bij jou zeker 10 maanden" --- Dank u!

Af met al een heel beetje dagje in de zon. De consumptiem gids zou onze Tegenstanders niet Cupav waarderen met "zeer aanbevolens waardig".

Zaterdag 26 juli

Na een nacht met veel regen gingen we voor onze laatste match maar Glasgow om tegen de Glasgow Academicals te spelen.

Hoewel het wicket eigenlijk te zacht en te mat was werd besloten toch te spelen. Eerstens omdat het veel moeite had gekost deze match te arrangeren, tweedens omdat wij een verre reis hadden gemaakt en derdeens omdat het weer redelijk goed was geworden. Hoewel ieder, was de afspraak, die in verband met ons farewell dinner, 's avonds in Edinburgh.

De Academicals gingen eerst aan slag. Het zachte, goed gerolde, wicket had aanvankelijk weinig krom en later wisten onze bowlers (leefst g in geval) niet voldoende te profiteren van de kapitalende toplaag. Resulat 209/6 met wederom een hoofdrol voor hun, ditmaal Engelse, professional coach!

"We played him because we did not know your actual strength" ---- En dat maakte we, tijdens de voorbereiding van de Tour, Brian Adair heel duidelijk hadden gevraagd onze Tegenstanders te vertellen dat wij naar Schotland

londen kommen met een team van redelijk "oude mannen"!
Maar wederom zeer uitgebreide Thee (wie zegt dat de Schotten
zenuig zijn?), ondervonden wij wat het betrekende om op een
echt "sticky" wicket te moeten optreden. De Schotten wierpen
8 bowlers in de strijd. Het was ongelooflijk wat zij met de
bal konden doen en wat die bal met de batsmen deed. Dat
wij aan hen slot van de 40 overs op 94/6 stonden, was voornamelijk
het werk van Lou de Bruin, die men dan een uur stand hield voor
29 runs. Hij zal iedereen graag vertellen hoe hij die punten op
dat, werkelijk onmogelijke stukje gras bij elkaar heeft gekregen.
Bij de Tengkoms in het paviljoen zei echigenote Connie ---
" goed je best gedaan, John! " --- Waarop Lou laconiek ---
" Jij ook! " Deze Tongen beweren dat deze opmerking sloeg
op Connie aankopen in diverse Schoen- en Textielzaken!
Willem Elgershuizen genoot de eer om met "de vijand"
te mogen meedoen. Daar leverde hem een "Academical cap"
op. Voorts zal hij door de cricketwereld stappen onder
de naam "Wee Bonny William".

Maar oloop een kou maar krachtig en zeer gastvrij Samenzijn
skipper Dico Ohm bood ons schildje aan. Dit kleinood
werd door de Schotten op hoge prijs geschilderd. De mensen
van het fraaie clubhuis vermelden nl. van de "Zugby Trophy"
in ons schildje was nu allereerste Crickettrofee! Als
deze mensen, zoals hun plan is, ooit maar Nederland komen,
zullen zij ten gewaardeerde gasten zijn en dat zowel
binnen als buiten het veld.

Ziezo, de cricket activiteiten waren hiermede dan beëindigd.

6ms teste mocht ons afscheids diner in het St. George Hotel in Edinburgh. We wisten van zeer velen hoeveel tijd en moeite het Lou de Bruin heeft gekost dit diner voor te bereiden. Datzelfde locatie als die kwaliteit van het menu niet gehad om al aan die (te) hoog gespannen verwachtingen volledig, was voor ons allemaal - maar vooral voor Lou - toch wel enigermate een tegenvaller want bij voorgaande gelegenheid was zo'n slotdiner (steeds door Lou "georganiseerd") toch altijd een hoogtepunt! De cadeaux, die hem door voorzitter Geertsema werden overhandigd, waren een symbool van onze waardering voor het vele, door Louis in deze verzetse werk! Dat zijn werk dienmal geen "topgave innings" oplevende is "all in the game". Veel werd er tijdens deze maetijd trouwens niet gesproken. We zelveren de, in dienstform uitgesproken, dank van onze dames, de dank van Louis Engelse voor de vele hulp die Zy, wegens haar gipsbeen, heeft ondervonden, de speech van Tafelpresident Lou en tenslotte mijn eigen, in emotie geslamde, dankwoorden voor het ontvangen van de whisky en "Penier Tankard" die mij er, hopelijk, nog jaren, aan zal helpen herinneren dat deze Lou Maav Schotland door velen als "Zijnde geslaagd" werd besteld.

Eindhoven 15 augustus 1980

D.L. Engelse

Duidelijk

2 Bijlagen

Mitslagen van de gespeelde wedstrijden

22-7-80 S.G.S. - XL Club (Scottish District) te Edinburgh

S.G.S. verliest met 130 runs

XL Club (S.D.): 203/6 = (D. Wilson 62, J. Brown 76 m.o.; van Ruijtem 2-44, H.J.v. Weelde 2-34, Dom Gröt 2-36).
S.G.S.: 73: (H.J.v. Weelde 13, Saxema 18, v.d. Büle 15; D.R. Lawrence 3-5, J.M. Allam 3-6, P.M. Reid 2-18).

23-7-80 S.G.S. - XL Club te Perth

S.G.S.: g/o match verzegdard.

24-7-80 S.G.S. - Dansk XL Club te Edinburgh

Draw.

S.G.S.: 122: (Rambaldo 36, v.d. Büle 15, Ingelse 14, Honig 11 m.o.; lt. Olesem 4-36, C. Mozildr 3-14, Bjerregård 2-43).

Dansk XL Club: 121/6 (C. Mozildr 52, Olesem 13, Bjerregård 25, Mainiesem 16; D. Ohm 5-48, Dom Gröt 1-21).

25-7-80 S.G.S - Cupar CC Te Cupar

Draw.

Cupar C.C.: 206/3 : (G.S Errington 107, W.Bell 46;
L.de Bruin 2-41, W.Reader 1-43)

S.G.S = 112/9 : (R.Dukker 10, Saxena 22, Rambaldo 10,
v.Diest 15, C.Grentzberg 11, Dentz Ebeling 16 m.o.; D.C.Bell
3-26, Pullar 2-14, Laing 1-27, R.Brown 1-9).

26-7-80 S.G.S - Glasgow Academic CC Te Glasgow

"40 overs" match. verloren.

Glasgow A.C.C. 209/6 : (A.Scott 46, W.Mann 61, L.Moodie 65;
v.d.Bijl 1-44, L.de Bruin 2-27, A.v.Diest 2-9).

S.G.S 94/6 : (v.Ruiton 11, L.de Bruin 29, vd Bijl 11.
B.Verm 8 m.o., D.vd Ende 7 m.o.).
